

274. 1.

KONINKLIJKE BOODSCHAP.

Aan
de Tweede Kamer der Staten-Generaal.

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een ontwerp van wet tot regeling van den invoer van linoleum.

De toelichtende memorie, die het wetsontwerp vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, den 28 Januari 1935.

W I L H E L M I N A.

274. 2.

ONTWERP VAN WET.

WIJ WILHELMINA, BIJ DE GRATIE GODS, KONINGIN DER NEDERLANDEN, PRINSES VAN ORANJE-NASSAU, ENZ., ENZ., ENZ.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Alzoo Wij in overweging genomen hebben, dat door Ons bij besluit van 7 Januari 1935, n°. 22, (*Nederlandsche Staatscourant* van 8 Januari 1935, n°. 5) ingevolge artikel 2 der „Crisisinvoerwet” 1931 (*Staatsblad* n°. 535), gewijzigd bij de wet van 17 November 1933 (*Staatsblad* n°. 596), de invoer van linoleum aan eene tijdelijke beperking is onderworpen en dat artikel 3 van genoemde wet voorschrijft, dat in zoodanig geval een voorstel van wet tot voorziening van het in dat besluit geregeld verbod van invoer zal worden gedaan;

Zoo is het, dat Wij, den Raad van State gehoord en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

Artikel 1.

In deze wet is te verstaan onder:

1. „invoer”, invoer in het vrije verkeer rechtstreeks uit het buitenland of na voorafgaanden opslag in entrepôt;
2. „Onze Minister”, de Minister van Economische Zaken.

Artikel 2.

1. Gedurende het tijdvak van 3 maanden aanvangende 1 Januari 1935 en eindigende 31 Maart 1935, of zooveel eerder als door Ons op voordracht van Onzen Minister zal worden bepaald, is de invoer uit ieder land verboden van linoleum, voor zoover deze meer bedraagt dan 40 ten honderd van de

hoeveelheid, welke gemiddeld per 3 maanden gedurende het tijdvak van 1 Juli tot en met 31 December 1933 uit dat land is ingevoerd.

2. Onze Minister is bevoegd om boven de ingevolge het vorig lid bepaalde contingenten bijzondere contingenten vast te stellen voor den invoer uit nader door hem aan te wijzen landen.

3. Door Onzen Minister kan een lijst worden vastgesteld van goederen, welke niet vallen onder de in deze wet bedoelde.

Artikel 3.

1. Gedurende het in het vorig artikel genoemde tijdvak zal de invoer der aldaar genoemde artikelen niet zijn toegestaan, tenzij daarbij wordt overgelegd eene daartoe door of vanwege Onzen Minister afgegeven vergunning.

2. Door Ons worden op voordracht van Onzen Minister regelen gesteld betreffende de voorwaarden, krachtens welke en de wijze, waarop eene vergunning, in het vorig lid bedoeld, wordt verstrekt, alsmede betreffende de vaststelling van bedragen, welke ter bestrijding van kosten, aan de uitvoering van dat besluit verbonden, aan belanghebbenden worden in rekening gebracht.

3. In een besluit, als in het vorig lid bedoeld, kan aan Onzen Minister bevoegdheid worden verleend, nadere voorschriften vast te stellen ten aanzien van de in dat besluit gestelde regelingen, alsmede op grond van bijzondere omstandigheden daarvan en van het bepaalde in het eerste lid afwijkingen toe te staan.

4. Een besluit, als in dit artikel bedoeld, wordt in de *Nederlandsche Staatscourant* bekendgemaakt.

Artikel 4.

1. Voor de toepassing dezer wet stelt Onze Minister bepalingen vast betreffende het leveren van bewijs van herkomst van ten invoer aangegeven goederen.

2. Invoer, in strijd met het bepaalde krachtens het vorig lid, is verboden.

Artikel 5.

1. Hij, die opzettelijk goederen invoert in strijd met het bepaalde in en krachtens de artikelen 2, 3 en 4, wordt gestraft met gevangenisstraf van ten hoogste 6 maanden of geldboete van ten hoogste f 10 000, terwijl de goederen, waarmede of ten aanzien waarvan de overtreding plaats had, kunnen worden verbeurd verklaard.

2. Met dezelfde straffen wordt gestraft hij, die eenig goed verkoopt, te koop aanbiedt, aflevert of ten verkoop of ter aflevering in voorraad heeft, waarvan hij weet, dat het is ingevoerd in strijd met een verbod in en krachtens het bepaalde in de artikelen 2, 3 en 4.

3. De feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, worden als misdrijven beschouwd.

Artikel 6.

Met het opsporen van feiten, strafbaar gesteld bij deze wet, zijn, behalve de bij of krachtens artikel 141 van het Wetboek van Strafvordering aangewezen personen, belast alle ambtenaren der Rijks- en gemeentepolitie, zoome de ambtenaren der invoerrechten en accijnzen.

Artikel 7.

Op feiten, vallende in eene strafbepaling dezer wet, zijn niet van toepassing de strafbepalingen, voorkomende in de wetten betreffende de invoerrechten en accijnzen.

Artikel 8.

Met betrekking tot de in en krachtens deze wet gegeven voorschriften zijn de artikelen 5, 6 en 7 der „Crisisinvoerwet” 1931 (*Staatsblad* n°. 535), gewijzigd bij de wet van 17 November 1933 (*Staatsblad* n°. 596), van overeenkomstige toepassing.